

TARNOWSKIE STUDIA TEOLOGICZNE 34 (2015) NR 2, S. 169–171
<http://dx.doi.org/10.15633/tst.1648>

ks. Jerzy Krzanowski

UNIwersytet Papiński Jana Pawła II w Krakowie

MATTHEW KELLY, *REDISCOVER CATHOLICISM. A SPIRITUAL GUIDE TO LIVING WITH PASSION & PURPOSE*, BEACON PUBLISHING OH, 2011, SS. 324

Odkryć na nowo katolicyzm. Duchowy przewodnik życia z pasją i celem – to książka – poradnik Matthew Kelly’ego. Książka ta jest dziś bardzo popularna w USA. W wielu diecezjach rozprowadzana jest za symboliczną opłatą. Uczy optymistycznego, sensownego życia wiarą. Rozpropagował ją m.in. abp Minneapolis i St. Poul John C. Nienstedt, który napisał do niej wstęp. Podkreślił jej pomocniczość w umacnianiu postawy wiary i leczeniu zaguźbienia. W 2012/2013 była ona przezeń promowana i rozdawana wraz z trwającym wówczas „Rokiem Wiary”. W ramach amerykańskiego „RCIA Program” obecnie za darmo otrzymują ją osoby przygotowujące się do wstąpienia do Kościoła katolickiego. Jest ona poprawioną i uzupełnioną wersją wydanej w 2002 roku w niewielkim nakładzie książki.

Hasłem-kluczem do tej książki jest stwierdzenie-teza, że Bóg dał nam katolicyzm, byśmy stawali się szczęśliwi i święci – czyli stawali się „najlepszą-wersją-siebie”.

Matthew Kelly jest mężem, ojcem dwójki dzieci, pochodzi z Australii, urodził się w 1973 roku. Jest specjalistą od poprawy motywacji i rozwijania inspiracji, jest amerykańskim konsultantem biznesowym i działaczem katolickim, szczerze, z zapałem i radością przyznającym się do swojego katolicyzmu. Jest poczytnym autorem, cenionym konsultantem wielu wielkich firm międzynarodowych. „New York Times”, „Wall Street Journal” i „USA Today” uznały go za jednego z najbardziej popularnych autorów w dziedzinie motywacji.

Jest to książka o katolicyzmie, ale nie jest to książka teologiczna. Bardziej możemy ją związać z psychologią, psychoterapią pastoralną, socjologią, religiologią i wiedzą o kulturze katolickiej. Opisuje fenomen współczesnego katolicyzmu – zawsze aktualnej „mapy skarbów” i ewangelizacji, która jest zawsze nowa i świeża. Opisuje zagrożenia dla wiary i pokazuje drogi wyjścia

z pułapek stawianych katolicyzmowi. Motywuje do odkrycia na nowo swojej wiary i wskazuje drogi do jej pogłębienia i rozwoju. Autor chce byśmy sobie przypomnieli, kim jesteśmy. Jest ona skierowana przede wszystkim do katolików, chcących odkryć na nową swoją wiarę, wzmocnić motywację, odświeżyć spojrzenie na Kościół, uwolnić się od współczesnych przesądów, stereotypów, przekłamań, nudy, rutyny, fałszywego obrazu Kościoła i swojego w nim miejsca. Książka ta inspiruje do „życia z pasją i celem”. I tym doczesnym, i wiecznym.

Jest ona napisana prostym, przystępnym językiem. Jasno i jednoznacznie ukazuje podstawy odnowy wiary katolickiej. Nie poświęca prawdy w imię indyferentyzmu religijnego czy relatywizmu moralnego wpływającego z fałszywie rozumianej „jedności” (bo nie ma jedności ze złem). Nie myli więc konsensusu z kompromisem. Nie jest to książka lubiana przez wrogów Kościoła, ani tych, którzy chcieliby przerobić Kościół na swoją modłę. Na pewno nie podoba się wielu tzw. „specjalistom” od zmieniania Kościoła i jego nauki, na co też zwraca uwagę Kelly, pisząc, że w USA jest wiele milionów byłych katolików, spośród których rekrutuje się też wielu „naprawiaczy”, chcących narzucić Kościołowi wizję niekatolicką, czy wręcz niechrześcijańską. Zwraca uwagę na niezrozumienie nauki II Soboru Watykańskiego, na wiele przekłamań w jego interpretacji oraz na ukryte czy jawne tendencje protestantyzacji Kościoła.

Kelly adresuje swoją książkę w pierwszym rzędzie do 67 milionów katolików amerykańskich, ale myślę, że i dla nie-Amerykanów jest ona równie interesująca. Dopiero pośrednio, poprzez katolików kieruje ją do innych ludzi, również tych zagubionych. Chce nauczyć radości z udziału w wielkiej misji Kościoła, również tej cywilizacyjnej, ale nade wszystko wiecznej. Ukazuje promocję praw człowieka dokonywaną przez Kościół, jego rolę edukacyjną i ochronną wobec słabszych. Wzywa do odnowy systemu edukacji katolickiej, aby absolwenci mieli formację katolicką. By umieli zabierać głos, nie wstydzić się wiary, nie dali się zastraszać, umieli radzić sobie w życiu z godnością – i w rodzinie, i w pracy, by umieli się realizować zgodnie z Bożym zamysłem. By byli przygotowani do indywidualnego spełnienia, jak i do zadań społecznych. Zachęca do odkrywania prawdy o sobie, świecie, Bogu. Zachęca do ożywienia obecności Kościoła w przestrzeni medialnej, z wykorzystaniem najnowszej techniki. Takich jak choćby billboardy czy reklamy.

Postuluje, by nie skupiać uwagi na złu i nie eksponować grzeszników, np. niegodnych swojego miana księży. By, walcząc z grzechem, nie wyolbrzymiać

potęgi zła, bo łatwo wtedy dać się oszukać i wpaść w pułapkę zakłamania i zohydzenia rzeczywistości. Ważniejsze jest działanie pozytywne, podnoszenie morale, etosu katolickiego, podbudowywanie motywacji, inspirowanie do dobra, samorealizacji, do osiągnięcia Bożego celu świętości i szczęścia.

Kelly często używa alegorii sportowych. Bardzo ważne jest ćwiczenie się, i to ćwiczenie zdyscyplinowane, regularne, konsekwentne. By do czegoś dojść, trzeba być konsekwentnym. Trzeba trzymać się podstaw, Bożych podstaw, chrześcijańskich, katolickich. Należy inspirować się dotychczasowymi osiągnięciami Kościoła. Uczyc się od świętych. Możemy zobaczyć, jak radzili sobie święci – nasi bohaterowie, wzorce osobowe. Tak jak w sporcie potrzebne jest regularne i intensywne ćwiczenie ciała – tak w duchowości potrzebne jest regularne i intensywne ćwiczenie ducha, kształtowanie sumienia. Autor wskazuje na 7 filarów duchowości katolickiej, koniecznych do rozwoju „najlepszej-wersji-siebie” (*the Best-Version-of-Yourself*), wg zamysłu Bożego:

1. comiesięczna indywidualna spowiedź,
2. niedzielna msza święta,
3. przynajmniej czasem udział we mszy świętej w dni powszednie,
4. codzienne czytanie Pisma Świętego (ok. 10 min),
5. regularne posty,
6. lektura duchowna – codzienna,
7. różaniec – codzienny.

Kelly zwraca uwagę, że to ćwiczenie stanowi podstawę, punkt wyjścia do działania, którym jest ewangelizacja, wychowanie i edukacja katolicka. Ewangelizacja powinna opierać się na następujących po sobie etapach: pierwszą sprawą jest szacunek dla człowieka, prawdziwa przyjaźń i modlitwa w intencji osób, dla których świadczymy o Bogu, zaproszenie do udziału w dziełach społecznych Kościoła, następnie dzielenie się własnymi doświadczeniem i zaproszenie do poznania i ukochania Chrystusa.

Książkę czyta się stosunkowo łatwo, bo ma wiele porównań, opisów osobistych przeżyć autora, będących świadectwami, wskazującymi na autentyczność zainteresowania tym tematem. Jest to książka, obok której nie można przejść obojętnie, ona zmusza do zadania sobie pytań o swoją wiarę, o swój katolicyzm – czy jest tylko deklarowany, czy jest rzeczywisty, przeżywany, czy o niego dbamy. Zmusza do refleksji nawet tych, którzy się z autorem w jakiejś mierze nie zgadzają. Tak naprawdę stawia bardziej jeszcze antropologicznie podstawowe pytania: co jest dla mnie ważne i kim ja jestem?